

gediend. Van 1952 tot 1957 werkte hij ook als leraar op de Joodse H.B.S. in Amsterdam, de latere Joodse Scholengemeenschap Maimonides.

GEZIN ALS HOEKSTEEN

Onverbrekelijk met het na-oorlogse Joodse Rotterdam blijft de naam van Lou Vorst verbonden. Hij en een handjevol overlevenden zetten hun schouders onder de schier onmogelijke taak om te herbouwen wat zo geschonden was. Hij heeft de herleving mogen meemaken, maar tevens ook de vergrijzing van de Joodse bevolking in een tijdvak waarin het kerkelijk en ook burgerlijk gezag geleidelijk aan autoriteit inboetten. Met des te meer overtuiging bepleitte Vorst de instandhouding van de hoeksteen van de samenleving, het gezin, en dan een gezin dat rustte op de waarden van de Tora, want alleen daardoor kan de continuïteit van het Joodse volk worden gewaarborgd. Vorst heeft het woord van God op die manier behoed en beschermd.

Als lid en later als vice-voorzitter van het Opperrabbinaat voor Nederland was hij in dit college een bindend element. In de burgerlijke gemeente Rotterdam was hij een persoonlijkheid die gezag afdwong. Als voorzitter van de Culturele Commissie van de Joodse gemeente Rotterdam heeft hij degenen, die daarvoor oog en oor hadden, gewezen op de grote culturele waarden van het Jodendom. Bij het Genootschap Nederland-Israël was hij een graag geziene gast. In het Convent der Kerken van Rotterdam werkte hij samen met niet-Joodse leiders op wie hij een diepe indruk heeft gemaakt en die hem tot hun vriend rekenden.

PROBLEMEN

Zeker en vooral de mens in nood en de mens met problemen konden bij hem aankloppen. Dat was van eminent belang vooral na de terugkeer van overlevenden van de kampen en uit de onderduik, toen naar lichaam en geest gebroken mensen hem belastten met hun problemen. Dat gold ook de moeilijkheden ten aanzien van de geroofde Joodse oorlogspleegkinderen en het falend rechtsherstel. De oud-opperrabbijn, die zelf al zoveel had meegemaakt, verzuchtte menigmaal: 'als de muren van mijn kamer konden spreken...'.
'

Zo heeft Levie Vorst zijn stempel op zijn gemeente gedrukt. Zijn onschatbare verdiensten voor het na-oorlogse Joodse Rotterdam werden beloond met de hoge onderscheiding van officier in